

Justitsministeren, dette staar i Forhørsprotokollen, og følgelig er det konstateret, at hun er skyldig, eller i alt Fald, at Mistanken mod hende er stærkt bestyrket. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister er vant til at læse Forhørsprotokoller. Jeg har efterhaanden faaet nogen Øvelse deri, og det, der staar her, er et Udtryk, man meget ofte støder paa. Det er ikke noget Vidnesbyrd om, at den tiltalte er skyldig, men det er efter min Mening et Vidnesbyrd om Dommerens Samvittighedsangst. Han kan ikke overbevise hende, alt, hvad der er fremkommet, viser sig urigtigt, intet taler imod hende — men det er hans Pligt som dansk Assessor at fremtvinge en Tilstaaelse. Han siger saa til hende: „Men, kære lille Nelly Andersen“ — eller hvordan han nu tiltaler hende — „kan De da ikke forstaa, at alt taler imod Dem?“ — der var ikke andet, der talte imod hende end denne Hypotese, som Dommeren selv havde konstrueret, for at den skulde tale imod hende, men som faldt sammen, saa snart man fik den naturlige Forklaring paa, hvorledes Urkæden var bortkommen og funden — „Kan De ikke se, at alt taler imod Dem?“ Der sidder hun som himmelfalden over, at der kan være saa megen Uret til; hun føler sin Uskyldighed og svarer maaske slet ikke. Saa siger Dommeren til Protokolføreren: „Vil De bemærke, at hun godt forstaaar, at alt taler imod hende, men hun fastholder sin Uskyldighed.“ Denne Forklaring er meget naturlig, saaledes gaar det altid til i Retssager.

Jeg skal til Sammenligning fremdrage en overordentlig betegnende Sag, som netop viser sig saa betegnende, da Sagen nu er fuldt oplyst, nemlig den Alma Bondensenske Sag. Der forekommer en Protokoltilførsel, som ganske sikkert vil interessere ærede Medlemmer, nu, da det er konstateret, at hun hverken har begaaet Tyveri eller Bedrageri. Det var i det sidste Forhør den 21de September, da de 3 Maaneders Varetægtsarrest afsluttes med Dom i Bedragerisagen. Det hedder herom i Forhørsprotokollen — jeg citerer ordret, med den ærede Formands Tilladelse: „Arrestantinden Alma Bondesen var fremstillet og blev paa ny eksamineret med Hensyn til det hende paasigtede Tyveri og indtrængende formanet til at tilstaa Sandheden, idet hun navnlig blev foreholdt, at ganske bortset fra, at Sagens Omstændigheder utvetydig pege paa hende som Tyven, og der i og for sig ingen Tvivl kan være om, at det er hende, der har be-

gaaet Tyveriet, bestyrkes dette yderligere derved, at Arrestantinden har tilstaaet sig skyldig i et Bedrageri.“ Ærede Medlemmer ville lægge Mærke til dette. Nu er det konstateret, at hun ikke har begaaet Tyveriet, det er endvidere konstateret, at der ikke foreligger noget Bedrageri. Ikke desto mindre føres dette til Protokols. Hun vedtager det, hun erklærer sig enig deri. Hun vedtager, at Omstændighederne pege utvetydig paa hende som Tyven. Det staar i Protokollen, og endvidere, at der ingen Tvivl kan være om, at det er hende, der har begaaet Tyveriet. Det fører Assessor Finsen til Protokols. Ikke desto mindre er det en helt anden Kvinde, der har begaaet Tyveriet, det er nemlig Ida Hasselberg. Men saa var der en anden Omstændighed til, der taler for, at hun maa være Tyven. Mistanken derom bestyrkes derved, at hun har tilstaaet sig skyldig i Bedrageri. Nu har Højesteret omstødt denne Beskyldning for Bedrageri, fordi hun ikke har begaaet det. Dette er en uretfærdig Protokoltilførsel.

Saaledes kan der føres Protokol i dette Land. Altsaa, den Bemærkning om, at der staar i Protokollen, at Nelly Andersen erkender, at hun godt kan forstaa, at alt taler mod hende, men at hun desuagtet er uskyldig, siger intet som helst. Den siger kun, at Dommeren har været stedt i Samvittighedsvaande, fordi han har følt, at hun var uskyldig, men nødig vilde have en Afslutning, der kunde kompromittere hans høje Chef. Det er aabenbart Sandheden i denne Sag.

Den ærede Minister sagde saa i Gaar, at dette Eksempel paa Varetægtsarrest, som her foreligger, var ganske lovmedholdeligt. Det var noget, der maatte finde Sted, og det kunde ikke undgaas under noget System. Dette er højst besynderligt. Der blev for en 4½ Aar siden indbragt et Lovforslag her i Salen om en stykkevis Reform af vor Retspleje, der vilde have forebygget, at noget saadant kunde finde Sted. Jeg vil sige, at denne Arrestation, her foreligger, disse 53 Dages Arrest, vilde forhaabentlig ikke blot kunne undgaas under et bedre Retssystem, men burde slet ikke være anvendt under det nuværende System. Jeg har allerede bemærket, at Overbetjent Bentzen har udtalt, at det var den mærkeligste Sag, han havde aldrig kendt Mage til, Sag i sine Dage, og han har udtalt, at havde det været enhver anden end Justitsministeren, der havde gjort Anmeldelse, vilde man ikke have arresteret en Tjenestepige paa dette Grundlag. Man